
Zittingsdocument

B9-0148/2023

14.2.2023

ONTWERPRESOLUTIE

naar aanleiding van verklaringen van de Raad en de Commissie

ingediend overeenkomstig artikel 132, lid 2, van het Reglement

over de oprichting van een onafhankelijk ethisch orgaan van de EU
(2023/2555(RSP))

Sven Simon
namens de PPE-Fractie

**Resolutie van het Europees Parlement over de oprichting van een onafhankelijk ethisch orgaan van de EU
(2023/2555(RSP))**

Het Europees Parlement,

- gezien de politieke richtsnoeren voor de volgende Europese Commissie 2019-2024, die op 16 juli 2019 zijn gepresenteerd door Ursula von der Leyen in haar hoedanigheid van kandidaat voor het ambt van voorzitter van de Europese Commissie,
  - gezien Speciaal verslag 13/2019 van de Europese Rekenkamer, getiteld “De ethische kaders van de gecontroleerde EU-instellingen: ruimte voor verbetering”,
  - gezien de gedragscode voor de leden van het Europees Parlement,
  - gezien artikel 132, lid 2, van zijn Reglement,
- A. overwegende dat vermoedens van buitenlandse corruptie, waarbij ten minste vier huidige en voormalige leden van de S&D-Fractie, alsmede personeelsleden en niet-gouvernementele organisaties (ngo’s) betrokken zijn, het publieke en politieke toezicht op de huidige normen en praktijken binnen het Parlement en andere instellingen terecht hebben vergroot;
- B. overwegende dat de scheiding der machten van het allergrootste belang is voor de handhaving van de waarden van de Unie overeenkomstig artikel 2 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU); overwegende dat in elk staatsbestel dat de rechtsstaat eerbiedigt, uitsluitend over strafbare feiten kan worden geoordeeld door de rechterlijke macht;
- C. overwegende dat in de vorige resolutie van het Parlement, van 16 september 2021, over de versterking van de transparantie en integriteit in de EU-instellingen door de oprichting van een onafhankelijk ethisch orgaan van de EU¹, werd herinnerd aan een aantal minimumnormen die bij de toepassing en verdere ontwikkeling van het ethisch kader van de EU in acht moeten worden genomen, zoals de vrije uitoefening van het mandaat, de rechtsstaat, een eerlijke rechtsgang en het recht om beroep in te stellen;
- D. overwegende dat de Europese Rekenkamer in zijn Speciaal verslag 13/2019 betreffende het ethische kader van de EU heeft verklaard dat het Parlement, de Raad en de Commissie “grotendeels [beschikken] over adequate ethische kaders voor zowel personeel als leden”;
- E. overwegende dat het Interinstitutioneel Akkoord tussen het Parlement, de Raad en de Commissie over een verplicht transparantieregister² op 20 mei 2021 in werking is getreden; overwegende dat de ngo’s die centraal staan in het schandaal, dat bekend is

---

¹ PB C 117 van 11.3.2022, blz. 159.

² PB L 207 van 11.6.2021, blz. 1.

onder de naam “Qatargate”, niet geregistreerd waren, maar toch ongehinderd toegang hadden tot het Europees Parlement; overwegende dat opeenvolgende onthullingen aanzienlijke tekortkomingen aan het licht hebben gebracht op het gebied van toezicht en aflegging van verantwoording met betrekking tot belanghebbenden die optraden namens of met financiering van niet-EU-landen;

1. dringt aan op de oprichting van een gemeenschappelijk orgaan voor normen in overheidsfuncties, om een onafhankelijk onderzoek uit te voeren naar de geldende normen en regels in de instellingen; onderstreept het feit dat dit adviesorgaan een preventieve rol moet spelen door de leden van de deelnemende instellingen bewust te maken en hun richtsnoeren te verstrekken over de wijze waarop belangenconflicten kunnen worden voorkomen; merkt op dat het toepassingsgebied en de bevoegdheden van een dergelijk orgaan duidelijk moeten worden omschreven; herformuleert zijn voorstel van 16 september 2021 dienovereenkomstig;
2. dringt erop aan dat een duidelijk onderscheid wordt gemaakt tussen strafbare feiten, inbreuken op institutionele regels en wettig, maar onethisch gedrag; benadrukt het feit dat dit onderscheid onvoldoende werd aangepakt in de vorige resolutie van het Parlement, van 16 september 2021;
3. merkt op dat de verantwoordelijkheid voor het onderzoeken van strafbare feiten uitsluitend bij de bevoegde Europese of nationale autoriteiten ligt; is van mening dat de transnationale politie en justitiële samenwerking in de Qatargate-zaak doeltreffend is gebleken;
4. is van mening dat in een democratie leden van het wetgevingsorgaan die zich bezighouden met onethisch maar wettig gedrag, ter verantwoording moeten worden geroepen door het publiek en het electoraat;
5. onderstreept het feit dat het Parlement momenteel zijn institutionele regelgevingskader aan het herzien is en concrete hervormingsmaatregelen zal nemen om de eenvoud, transparantie en doeltreffende handhaving van zijn regels te vergroten;
6. merkt op dat interne regels en extra organen de abstracte mogelijkheid van toekomstig crimineel gedrag van individuele leden, voormalige leden, personeelsleden of ambtenaren van andere Europese instellingen niet zullen wegnemen;
7. benadrukt dat ngo's in de Qatargate-zaak zouden zijn gebruikt als vectoren van buitenlandse inmenging in de Europese democratie; dringt aan op een herziening van de bestaande regelgeving om de transparantie en aflegging van verantwoording van ngo's met betrekking tot hun contacten met de leden te vergroten;
8. erkent dat het “draaideurverschijnsel” ook geldt voor ngo's en dringt aan op verdere bestudering van belangenconflicten in dit verband; benadrukt dat de leden in alle omstandigheden belangenconflicten moeten vermijden en zich daarom onverwijld moeten terugtrekken bij werkzaamheden die zich op het werkterrein situeren van ngo's waarvan zij een vergoeding hebben ontvangen;
9. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Raad en de Commissie.

